

Олександра Юр'єва

студентка 2-СТН курсу спеціальності «Менеджмент».

Науковий керівник: **А.П. Громик,**

канд. техн. наук, доцент кафедри математичних дисциплін,

інформатики і моделювання,

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський

ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ – ВІДКРИТИЙ ПРОСТІР ДЛЯ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

Інвестиційна діяльність є одним з рушійних факторів економічного розвитку держави. Залучення інвестицій в окремі сектори економіки являється пріоритетним завданням для країни, адже наслідком інвестиційної діяльності є чимало позитивних ефектів, в тому числі і соціальних.

Підвищення економічного рівня держави багато в чому залежить від залучення іноземних інвестицій, адже їх вплив поширюється на стан національного виробництва, рівень технологічного розвитку країни, рівень та темпи структурної перебудови всієї економіки.

Згідно українського законодавства, іноземні інвестиції – це цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту. Підприємство з іноземними інвестиціями – це підприємство будь-якої організаційно-правової форми, створене відповідно до законодавства України, іноземна інвестиція в статутному фонді якого становить не менше 10%.

Іноземні інвестиції, зазвичай, здійснюються в країни з відкритою економікою, де в наявності є кваліфікована робоча сила та відкритий простір для економічного зростання.

Враховуючи українське законодавство, інвестиційна зовнішньоекономічна діяльність стикається з безліччю перепон, що перешкоджають більш ефективному залученню іноземних інвестицій в Україну.

Уряд підтримує залучення іноземних інвестицій в економіку держави, та все ж для закордонних інвесторів існує чимало труднощів на шляху інвестування в економіку України. Завданням інвестиційної політики держави є регулювання інвестиційної діяльності, зокрема фінансове. В систему фінансового регулювання входять суб'єкти бюджетної, соціальної, податкової, митної, зовнішньоекономічної сфери, тобто державні правові органи, що визначають засади здійснення інвестиційної зовнішньоекономічної діяльності в межах країни. [1, с. 528]

Головною проблемою інвестування на сьогодні є скорочення попиту на продукцію, що виготовляється. Це спричинено як низькою платоспроможністю населення на внутрішньому ринку, так і зниженням експортних цін на світових товарних біржах. Основні ризики капіталовкладень полягають також в певних інституційних умовах, як: політична та економічна нестабільність, корупція на державному та побутовому рівні, неефективне державне управління, недосконала організаційно-правова база. Це все впливає на перспективу залучення інвестицій в країну загалом та в регіони зокрема.

Протягом останніх років платоспроможність населення значно погіршилась, це сприяло скороченню споживчої активності більшості підприємств, адже майже всі вони орієнтовані саме на внутрішній ринок. Але окремі підприємства, що спеціалізуються на виробництві певних груп товарів (фармацевтична, текстильна галузі), внаслідок падіння ринку та здорожчення імпорту за умови залучення іноземних інвестицій, мають хороші перспективи для розвитку саме в Україні.

Однак інвестиційна привабливість України сьогодні залишається низькою через несприятливий інвестиційний клімат. Збройні дії в Україні суттєво вплинули на національну економічну систему, що призвело до низки негативних тенденцій основних макроекономічних показників, у тому числі мало вплив на кількість та якість залучених іноземних інвестицій, адже їхня ефективність залежить не стільки від кількісних обсягів, скільки від зумовлених ними якісних перетворень в економічних відносинах та розвитку економіки. Саме діючий збройний конфлікт на сході країни має значний вплив на іноземне інвестування, низка іноземних

компаній прийняли рішення припинити діяльність та залишити країну (або вирішили припинити подальше інвестування) до покращання загальних умов діяльності. З початку 2017 р. Україна втратила 10,3 млрд. дол. інвестицій, у той час як приплив капіталу становив 1,9 млрд. дол. Відсутність гарантій безпеки та високий ступінь ризику зумовили різке зниження обсягів залучення іноземних інвестицій, адже «мета кожного інвестора – більше доходу за меншого ризику».

Обсяг залучених із початку інвестування прямих іноземних інвестицій в економіку України на 1 січня 2019 р. становив 43 371,4 млн. дол. США. У 2018 р. в економіку України іноземними інвесторами вкладено 3 763,7 млн. дол. та вилучено 891,3 млн. дол. прямих інвестицій (зменшення капіталу за 2017 р. становило 11 140,4 млн. дол.). У січні-березні 2019 р. в економіку України іноземними інвесторами вкладено 1 036,2 млн. дол. США та вилучено 86,4 млн. дол. прямих інвестицій, тоді як у I кварталі 2018 р. – 345,5 млн. дол. та 223,0 млн. дол. відповідно. Як бачимо, 2017-2018 рр. характеризувалися незначними надходженнями іноземного капіталу [2].

Протягом 2018 р. іноземні інвестиції надійшли зі 134 країн світу. Бачимо, що незважаючи на конфлікт з Росією, який призвів до зниження темпів торговельної діяльності між країнами, іноземні інвестиції із сусідньої держави збільшилися майже на 2% за рік. На сьогодні Україна активно використовує формат стратегічного партнерства у відносинах з Європейським Союзом. Із країн ЄС із початку інвестування на 31.12.2017 р. внесено 33 042,3 млн. дол. інвестицій (76,2% загального обсягу акціонерного капіталу), з інших країн світу – 10 329,1 млн. дол. (23,8%) [2].

Головними країнами-інвесторами, на які припадає 86,4% від загального обсягу інвестицій з ЄС, є Кіпр – 11 744,9 млн. дол. (35,5% від загального обсягу інвестицій із країн ЄС), Нідерланди – 5610,7 млн. дол. (17,0%), Німеччина – 5414,3 млн. дол. (16,4%), Австрія – 2 402,4 млн. дол. (7,3%), Велика Британія – 1 852,5 млн. дол. (5,6%) та Франція – 1 528,1 млн. дол. (4,6%) [3].

Іноземні інвестиції відіграють значну роль в економічному розвитку будь-якої держави незалежно від рівня її економічного розвитку та сприяють економічному

зростанню приймаючої економіки на основі ефективнішого використання національних ресурсів.

Отже, проаналізувавши динаміку прямих іноземних інвестицій в Україну, можна відзначити, що їх обсяг не має чіткої тенденції до збільшення, водночас наша держава спрямовує прямі іноземні інвестиції в економіку інших держав, а це означає, що йде відплив капіталу. Не зважаючи на це, в Україні спостерігається несприятливий інвестиційний клімат, який спричинений соціально-політичною і макроекономічною нестабільністю. Тому необхідно вжити низку заходів, щодо його поліпшення. Це, насамперед, вдосконалення законодавчої бази, створення системи гарантій стабільності для забезпечення довгострокового фінансування інвестиційних проектів, стимулювання процесу формування інвестиційних умов для інноваційного розвитку, забезпечення зростання обсягів капіталовкладень у сферу впровадження інноваційних технологій тощо.

Список використаних джерел

1. Гроші та кредит. Навчальний посібник. Київ: Дакор, 2007. 528 с.
2. Офіційний сайт Державного комітету статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
3. Прямі іноземні інвестиції. Мінфін: офіційний веб-сайт. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/fdi/2018/>
4. Кінаш І.А. Реалізація маркетингової стратегії підприємства з використанням інтернет – технологій. *Інноваційна економіка*. 2012. №2. С.367 -370.
5. Мушеник І.М. Закордонний досвід формування регіональних інноваційних систем (на прикладі Австрії). *Наукові записки Національного університету «Острозька академія», серія «Економіка»*. 2017. Випуск 5. С 72-77.
6. Мушеник І.М., Бурлаков О.С. Прийняття управлінських рішень з використанням інформаційних технологій. *Збірник наукових праць ПДАТУ*. 2012. Вип. 20. Том 2. С. 536-539.
7. Орлова Н. С., Удовік А. С. Інформаційні системи у сучасному корпоративному управлінні. *Актуальні проблеми державного управління*. 2012. С. 35-40.
8. Місюк М.В., Лучик В.Є. Регіональне прогнозування як метод забезпечення розвитку території. *Сталий розвиток економіки*. 2013. №5(22). С. 152-158.
9. Іванишин В. В., Дудзяк О. А. Застосування в Україні досвіду розвитку сільських територій європейських країн та США. *Зб. наук. пр. ПДАТУ*. 2016. Вип. 24, ч. 3 : Економ. науки. С. 5-10.
10. Іванишин В. В. Стратегія розвитку сільського господарства через призму впровадження сучасних технологій. *Техніка АПК*. 2005. № 10-11. С. 6.